

ПРОТОКОЛ

№ 140

гр. Белоградчик, 27.04.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Кайтазка
Съдебни ИВАЙЛО МИЛЧЕВ И.
заседатели: КРАСИМИР ЛАЗАРОВ
ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Наташа Ст. Найденова
Сложи за разглеждане докладваното от Анна Ив. Кайтазка Наказателно дело
от общ характер № 20211310200135 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

За РП–Видин, уведомена и получила съобщение по чл.247в НПК
отпреди - се явява прокурор Светославов.

Подсъдимият ИВ. Н. ИВ. – уведомен и получил съобщение по чл.247в
НПК отпреди - явява се лично.

В залата се намира адв. Ц. И. – ВАК, защитник на подсъдимия –
уведомен и получил съобщение по чл.247в НПК отпреди.

За пострадалите лица съобщението по чл.247в НПК е връчено на
настойник Ж., уведомен в предишното с.з. - който се явява в залата.

Прокурор Светославов – моля да се даде ход на разпоредителното
заседание.

Адв. И. – моля да се даде ход на разпоредителното заседание.

Настойник Ж. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма пречка да бъде даден ход на разпоредителното
заседание. Възможните участници в него са надлежно известени и се явяват,
като подсъдимият се и представлява от избрания от него защитник. Поради
което, и имайки предвид становището на участниците в разпоредителното

О П Р Е Д Е Л И :

Дава ход на разпоредителното заседание.

Прокурор Светославов – предвид въпросите в чл.248 НПК, заявявам следно – по отношение на подсъдност, прекратяване и спиране, както и определяне на резервен съдия нямам искания, както и по отношение на мерки. Към момента няма индикации за разглеждане на делото по някое от особените правила. Ако съдът реши, че ще насрочи делото в открито съдебно заседание, моля да призове свидетелите, посочени в списъка към обвинителния акт.

Настойник Ж. – считам, че делото следва да се разгледа по същество в следващото заседание. Нямам други искания.

Адв. И. – по въпросите визирани в чл.248 НПК, считам, че делото е подсъдно на БРС. Към настоящия момент не намирам основание за продължаване съдебния ход на производството обаче, т.е. считам, че са налице условията на чл.248 ал.1 т.2 и т. 3 НПК и моля да обсъдите следното: на И. е повдигнато обвинение по чл.206 и чл.316 от НК. Като в обстоятелствената част на обвинителния акт изрично е посочено, че деяния по чл.316 от НК са извършени на 09.09.2014 г., на 09.09.2014 г., на 18.11.2014 г. и на 18.11.2014 г. – по два пъти, при условията на чл.26 НК. За деянието по чл.316 във вр. чл.309 НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 2 год. Съгласно чл.80 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато не е разследвано 5 г. за деяние, наказуемо с наказание „лишаване от свобода“ повече от 1 год., т.е. 5 г. от извършване на посоченото деяние. Вярно е, че РП и другите органи са образували делото, което пречи за спиране на тази давност, но чл.81 ал.3 НК гласи „независимо от спирането или прекъсване на делото, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с ½ срока по чл.80“, т.е. съгласно НК след 7,5 г. , независимо от спирането, е налице така наречената абсолютна давност, която изключва наказателно преследване. За тези деяния И. не може да бъде обвиняван и в този смисъл оплакването на защитата е, че е нарушен чл.246 от

НПК при съставяне на обвинителния акт, не са изпълнени изискванията на ал.1 на цитирания текст, в който е посочено, че от прокурора се съставя обвинителен акт при положение, че няма основание за спиране или прекратяване на наказателното производство. В случая, за деянието по чл.316 НК, обвинението е следвало да прекрати наказателното производство, а не да го внася в съда. Изложеното от мен ме мотивира да моля съда да постанови определение, с което прекрати и върне делото на РП за съставяне на обвинителен акт по чл.246 НК, като се изключат деяния които не могат да бъдат преследвани по наказателен път, поради изтичане на срока на абсолютната давност. Ако съдът е на друго становище доверителят ми ще има право да се брани, но правото на защита ще е нарушено и ограничено, защото следва да се брани срещу такова обвинение и държавното обвинение следва да следи служебно за прекратяване поради абсолютна давност. Няма да правим искане за разглеждане на делото по особените правила, поради категоричната ни позиция, че следва делото да се върне на РП. Предвид изложеното, считаме че обвинителят е нарушил чл.246 НПК не само за деянията погасени по давност, а и обстоятелствената част на обвинителния акт е съставена по начин, който ограничава правото на подзащитния ми. Така например е посочено, че за деянието по чл.316 НК подзащитният ми е приложил решения на настоящия съвет, които не са подписани от членовете. В следващия текст на обвинението е посочено за състав на документната измама на И. не може да се повдигне обвинение, липсва в обстоятелствената част твърдение, която да обективира факта, че И. е знаел, че ползва документ с невярно съдържание, а чл.316 НК го изисква, което е допълнително основание да се обърнем към Вас с молба за прекратяване и връщане на делото на РП.

Съдът намира на първо място, че делото е подсъдно на същия предвид вида, характера и твърдяното местоизвършване на деянията, за които е формулирано обвинението. Съдът констатира, че участниците в разпоредителното заседание - двете страни и третата възможна /представителя на пострадалите/ не правят искания за разглеждане на делото по особените правила, при закрити врати, за осигуряване на резервен състав, на вещи лица и преводачи, не желаят произнасяне по мерки за процесуална

принуда, събиране на нови доказателства, нито от името на пострадалите лица се правят искания за конституиране и участие в делото във възможните за това качества на частни обвинители и граждански ищци, респективно гр. искове не се предявяват. От страна на представителя на подсъдимия бяха направени две възражения за продължаване съответно на наказателното и на съдебното производство по случая. Едното възражение е свързано със законовото основание да бъде извършено, респективно продължено съдебното дирене спрямо подсд. И. за част от обвиненията отправени към него. Другото възражение е свързано с непълноти в обстоятелствената част на обвинителния акт, които според защитата са довели до накърняване правата на подсъдимия при изготвяне на акта, т.к. последния не отговаря на законовите изисквания.

Относно така посоченото от съда първо възражение, съдът намира същото за не основателно. Документното престъпление, за което към И. е отправено обвинение е формулирано като продължавано деяние. Част от проявите, включени в него, а именно тези осъществени през 2014 г. – последно м.11.2014 г., обуславят самостоятелно невъзможност за търсене на наказателна отговорност, поради настъпила абсолютна давност. За престъплението по чл.316 НК наказанието е обвързано с препращане към други подобни прояви, свързани с документални незаконосъобразни действия, в случая по чл.309 НК, и там действително санкцията предвидена от закона е лишаване от свобода до 2 г. Наказателна отговорност на дееца би могла да бъде търсена при това положение в рамките на 7,5 г., от момента на довършване на деянието, съгласно разпоредбите на чл.81 ал. 3 вр. чл.80 ал.1 от НК. В случая обаче, обвинението е за продължавана престъпна дейност и чл.80 ал.3 от НК определя крайния срок за прекратяване извършване на престъплението – а той е на 15.09.2015 г., когато е приключила цялостната престъпна дейност, и е начален за започване да тече давността, т.е. към настоящият момент при така формулираното обвинение за продължавана престъпна дейност, съдът намира, че не е настъпила абсолютна давност, която би обусловила прекратяване на наказателното производство, а обикновената такава не би могла да настъпи т.к. срещу дееца е отпочнато наказателно преследване, и тя е прекъсната/ давността/.

Относно другото възражение, съдът счита, че действително във фактическата обстановка в обстоятелствената част на обвинителния акт не са наведени никакви факти и обстоятелства, относно съзнателна или не дейност на подсъдимия във връзка с употребата на документи, чиито автори не са лицата, посочени в тях. Въпреки, че в диспозитива на обвинението се твърди умисъл на дееца към това деяние по чл. 316 НК, а именно твърди се, че съзнателно се е ползвал с неистински документи, обстоятелства, подкрепящи това твърдение не са изложени.

На следващо място съдът констатира, че в обвинителния акт, с който е сезиран на 17.09.2021 г. са налице противоречия между фактическата обстановка и диспозитива, които съдът намирал за налични и при предходно разглеждане и обсъждане в разпоредителни заседания на обвинителен акт по същия казус, внасян срещу И.. Неколкократно, последно на 20.05.2021 г., съдът е връщал така изготвен обвинителен акт на РП с конкретни указания за отстраняване на неточности и противоречия в обвиненията, за които /неточности и пропуски/ е приел, че са накърнили правата на подсъдимия – обвиняем тогава, и са ограничили правата му да разбере в какво точно е обвинен и как да организира защитата си. След посоченото последно прекратяване на предходно съдебно производство – м. май 2021 г. и връщане материалите по делото на РП, корекции в сега изготвения обвинителен акт почти не са направени, респективно голяма част от нарушенията, които съдът е констатирал и преди - не са отстранени, а именно свързаните с различия в датите, сочени в обстоятелствената част и в диспозитива на обвинението за деянието „присвояване“. Различие отново е останало и в сумите, за които се твърди, че са присвоени от двамата пострадали, както и в датите на общия период на това деяние. Съдът не намира за необходима в подробности да повтаря изводите си направени в заседанието на 20.05.2021 г., дадени като указания какво следва да бъде извършено, а не е.

Водим от всичко изложено съдът намира, че следва първото възражение на защитата - да остави без уважение, следва обаче да прекрати и върне делото за отстраняване на допуснатите съществени отстраними нарушения, накърняващи правата на подсъдимия, както за констатираното днес – по отношение чл.316 НК – обстоятелствена част, така и неотстранените от преди.

Водим от горното и на осн. чл. 248 ал. 5 т. 1 НПК и ал. 6 НПК във вр. чл.248 ал.1 т.3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Оставя без уважение възражението на защитата за частично прекратяване на наказателното производство спрямо И. – относно част от деянията по чл. 316 НК във вр. чл. 309 НК.

Прекратява съдебното производство по НОХД № 135/2021 г. по описа на РС-Белоградчик.

Връща материалите по делото на РП - Видин за отстраняване на допуснати съществени, отстраними нарушения на процесуалните правила, накърняващи правото на защита на подсъдимия.

Определението на съда подлежи на обжалване и протест пред ВОС, по реда на гл. XXII НПК - в 7-дневен срок от днес.

На съдебните заседатели да се изплати възнаграждение от бюджета за участие в днешното съдебно заседание, на осн. чл.73 ал.4 от ЗСВ.

Протоколът се написа в съдебно заседание и приключи в 12.15 ч.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____